

4. søndag efter påske (2. tekstrække)

Salmisten skriver: Hvis ikke Herren havde været med os, det skal Israel sige, hvis ikke Herren havde været med os, dengang mennesker rejste sig mod os, da havde de slugt os levende i deres flammende vrede mod os, da var vandet skyllet over os, floden var strømmet over os, da var det brusende vand strømmet over os. Lovet være Herren, der ikke gjorde os til bytte mellem deres tænder! Vort liv blev reddet som fuglen fra fuglefængernes fælde. Fælden blev knust, og vi blev reddet. Vi har vor hjælp i Herrens navn, himlens og jordens skaber. *Sl 124*

* *Denne hellige lektie skrives i Apostlenes Gerninger:* Saulus fnyste stadig af raseri og truede Herrens disciple med mord; han gik til ypperstepræsten og bad ham om breve til synagogerne i Damaskus for at fængsle dem, der hørte til Vejen, og som han kunne finde, både mænd og kvinder, og føre dem til Jerusalem. Men undervejs, netop som han nærmede sig Damaskus, skinnede et lys fra himlen pludselig om ham. Han faldt til jorden og hørte en røst sige: »Saul, Saul, hvorfor forfølger du mig?« Han svarede: »Hvem er du, herre?« Han sagde: »Jeg er Jesus, som du forfølger. Men rejs dig og gå ind i byen, så vil du få at vide, hvad du skal gøre.« Hans rejseledsagere stod målløse; nok hørte de røsten, men de så ingen. Så rejste Saulus sig op fra jorden, men skønt hans øjne var vidt åbne, kunne han ikke se. De måtte lede ham ved hånden og føre ham ind i Damaskus. I tre dage kunne han ikke se, og han hverken spist eller drak. I Damaskus var der en discipel, som hed Ananias, og til ham sagde Herren i et syn: »Ananias!« Han svarede: »Ja, Herre!« Herren sagde til ham: »Rejs dig og gå hen i Den lige Gade og spørg i Judas hus efter Saulus fra Tarsus. For han beder, og han har i et syn set en mand, der hedder Ananias, komme ind og lægge hænderne på ham, så han igen kunne se.« Ananias svarede: »Herre, jeg har hørt af mange, hvor meget ondt denne mand har gjort mod dine hellige i Jerusalem. Og her har han fuldmagt fra ypperstepræsterne til at fængsle alle dem, der påkalder dit navn.« Men Herren sagde til ham: »Gå! For han er det redskab, jeg har udvalgt til at bringe mit navn frem for hedninger og konger og Israels børn, og jeg vil vise ham, hvor meget han skal lide for mit navns skyld.« Så gik Ananias, og da han kom ind i huset, lagde han hænderne på ham og sagde: »Broder Saul, Herren har sendt mig, Jesus, som viste sig for dig på vejen hertil, for at du igen skal kunne se og blive fyldt af Helligånden.« Og straks var det, som faldt der skæl fra hans øjne, han kunne se igen, og han rejste sig og blev døbt. *ApG 9,1-18*

Epistlen skriver apostlen Paulus i sit andet brev til korintherne: Kristi kærlighed tvinger os, fordi vi har sluttet, at når én er død for alle, er de alle døde. Og han døde for alle, for at de, der lever, ikke længere skal leve for sig selv, men for ham, der døde og opstod for dem. Altså kender vi fra nu af ingen rent menneskeligt. Og selv om vi har kendt Kristus rent menneskeligt, så gør vi det nu ikke længere. Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til! Men alt dette skyldes Gud, som forligte os med sig selv ved Kristus og gav os forligelsens tjeneste, for det var Gud, der i Kristus forligte verden med sig selv og ikke tilregnede dem deres overtrædelser, men betroede os ordet om forligelsen. Så er vi altså udsendinge i Kristi sted, idet Gud så at sige formaner gennem os. Vi beder på Kristi vegne: Lad jer forlige med Gud! Ham, der ikke kendte til synd, har han gjort til synd for os, for at vi kunne blive Guds retfærdighed i ham. *2 Kor 5,14-21*

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Jesus sagde da til dem: »Når I får ophøjet Menneskesønnen, da skal I forstå, at jeg er den, jeg er, og at jeg intet gør af mig selv; men som Faderen har lært mig, sådan taler jeg. Og han, som har sendt mig, er med mig; han har ikke ladet mig alene, for jeg gør altid det, der er godt i hans øjne.« Da han talte sådan, kom mange til tro på ham. Jesus sagde nu til de jøder, som var kommet til tro på ham: »Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skal lære sandheden at kende, og sandheden skal gøre jer frie.« De svarede ham: »Vi er Abrahams efterkommere og har aldrig trællet for nogen. Hvordan kan du så sige: I skal blive frie?« Jesus svarede dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Enhver, som gør synden, er syndens træl. Men trællen bliver ikke i huset for evigt, Sønnen bliver der for evigt. Hvis altså Sønnen får gjort jer frie, skal I være virkelig frie.« *Joh 8,28-36*